

DIN OSPĂȚUL CREDINȚEI

„Păcerea pe care o dă răul este scurtă, durerea pe care o naște este veșnică.”
(Sfântul Ioan Gură de Aur)

Duminica a XXIII-a după Rusalii

Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor

Si au ajuns cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în fața Galileii.

Și ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte.

Și văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui. Căci porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea, și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era mânat de demon, în pustie.

Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni

Cuprins

Cum să trecem de la răutate la bunăta-	2
te?	
Curăție în mijlocul întinării	4
Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâ-	
torul de Mir	5
Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou	5
De ce se aprinde candela înaintea icoa-	
nelor?	5
Cum ne costumăm copiii	
de Haloween?	6
Iadul	7
Programul de activități	8

mulți intraseră în el. Și-L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc.

Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit.

Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat.

Iar păzitorii văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Și au ieșit să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus și s-au înfricoșat. Și cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatului.

Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Iar El, intrând în corabie, S-a înapoiat.

Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul zicând:

Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și a plecat, vestind în toată cetatea câte îi făcuse Iisus.

(Luca 8, 26-39)

Cum să trecem de la răutate la bunătate?

În Filocalie, volumul I, Sf. Marcu Ascetul spune că înaintea oricărui păcat merg trei uriași: **neștiința, uitarea și nepăsarea**. Acești 3 uriași, fie toți trei deodată, fie unul dintre ei, merg înaintea oricărui păcat

pe care îl face omul cu deplină știință și cu deplină voință. Sunt unii dintre oameni care fac păcate pentru că nu știu că e păcat lucrul pe care îl fac. Alții pentru că au știut, dar au uitat că ceea ce fac ei nu-i bine. Și alții care știu ce să facă și n-au grijă să facă binele, pt că sunt nepăsători, le este tot una că fac bine sau fac rău, nu iau aminte la lucrurile cele bune.

Tot Sfântul Marcu Ascetul spune că, dintre cele opt gânduri ale răutății, dintre căpeteniile gândurilor rele și a patimilor rele, trei sunt mai întărite și pricină de alte păcate și patimi, și anume: **iubirea de plăcere, iubirea de avere și iubirea de slavă**. Din acestea își au pricina și celelalte rele pe care le face omul. Mai spune Sfântul Marcu că pentru a scăpa de răutățile de tot felul pe care le poate face, omul trebuie să ocolească și pricina relelor, să ocolească toate împrejurările acelea care îl duc la păcat.

Mai știm, tot de la Sfântul Marcu Ascetul, că **diavolul nu disprețuiește păcatele mici, pentru că altfel nu-l poate duce pe om să facă păcate mari**. Omul care-i nepăsător

la greșelile pe care el le socotește mici, acela desigur ajunge să facă și păcate mari. Pentru că se întărește în nepăsare. După cum spune și Sfântul Maxim Mărturisitorul: **„Omul crește în ce pornește”**.

Dacă faci lucruri rele, faci și mai ușor lucruri rele, și dacă faci lucruri bune, faci și mai ușor lucruri bune. De aceea ne este cunoscut și cuvântul pe care-l spun părinții, că tot ce se naște începe de la ceva mic și pe măsură ce-i hrănit crește; deci și binele și răul încep de la ceva, de la un fapt pe care noi îl socotim neînsemnat. Astfel, focul începe de la o scânteie – oricât ar fi de mare focul, nu-i dintr-o dată mare. Un stejar, oricât ar fi de mare, nu-i de la început mare; te uiți la el cât este de mare și te gândești de la ce a început – de la o ghindă mică. Tot așa și răutățile omului, încep de la cele mici și apoi se întăresc și ajunge de nu le mai poate scoate omul din sufletul său, pentru că îl stăpânesc.

Aceasta înseamnă să stăpânească diavolul peste sufletul omului, să ajungă omul îndrăcit pentru că **puterea diavolului este în răutatea pe care o purtăm noi în suflet - cu care ne stăpânește**. Fie că răutatea aceasta vine din neștiință, fie că vine din uitare, fie că vine din nepăsare, ea are la temelie: **fi iubirea de plăcere** (pentru că ne place ceea ce facem, chiar dacă nu-i după voia lui Dumnezeu și plăcerea ne este mai la îndemână decât gândul la Dumnezeu), **fi iubirea de avere** (ca să adunăm mult ne străduim să facem tot ce ne stă în putință; spunea cineva că averea se ține cu minciună și cu înșelătorie – era o mărturisire a unei persoane care a avut avere), **fi iubirea de slavă** (ca să aibă omul cinste, caută să facă și răul și orice ar face numai să aibă cinste de la oameni; și cinstea pe care o caută omul prin înșelăciune, cu minciună și cu răutate, nu e după voia lui Dumnezeu).

„Poate că definiția erosivului și a sfînteniei nu este decât aceasta: să faci imposibilul posibil.” (Părintele Nicolae Steinhardt)

lata, diavolul stăpânește pe om prin răutățile pe care i le aduce în suflet.

Am spus că diavolul, de obicei, începe cu ceva subțire. Mai întâi te face să nu fii cu luare aminte, să ți se pară că nu-i cine știe ce dacă zici un cuvânt nepotrivit și după ce l-ai zis îți mai aduce alt gând dinainte și iarăși te face să fii cu neluare aminte, că nici asta nu-i cine știe ce și te întărești cu vremea în lucruri potrivnice lui Dumnezeu. Iar dacă ești cu luare aminte de la început, cu voință, poți să scoți gândurile cele mici, de nu mai vin lucrurile cele mari și întărite.

Cu un gând bun poți să înlături din suflet un gând rău și-i așa de ușor ca și când ai stinge o scânteie mică, iar dacă lași ca scânteia să facă foc mare, greu îl mai poți stinge și poate că trebuie să vină și alții să-ți ajute ca să poți stinge focul cel mare.

Când a fost dus la Domnul Hristos, un tânăr stăpânit de un duh rău, de către tatăl său, tatăl L-a rugat pe Domnul Hristos să-l ajute, iar Domnul Hristos i-a spus: „**De poți crede, toate sunt cu putință pentru cel credincios**”. Iată că temelia vieții celei bune este credința. Poți crede, ai pe Dumnezeu în ajutor și cine are pe Dumnezeu în ajutor, scapă de orice fel de răutate. Cine n-are însă pe Dumnezeu într-ajutor, acela e lăsat de Dumnezeu să se întărească în răutate și răutatea pe cel rău îl ucide.

Nu-i nimeni mai chinuit decât omul rău, omul nemulțumit. Nouă trebuie să ne fie milă de astfel de oameni, să ne pară rău că sunt în răutate, să ne rugăm pentru ei.

Spune Sfântul Ioan cel care a scris „Scara”, că pomenirea de rău e rugină a su-

fletului și vierme și cui înfipt în suflet și răutate de orice clipă și păcat neîncetat și fără-delege neadormită.

Au întreat ucenicii Domnului Hristos „de ce noi n-am putut să scoatem pe diavolul din demonizat?” Și Domnul Hristos le-a spus: „**pentru necredința voastră**” (Mt. 17, 20). Iată, deci, **cine n-are credință în Dumnezeu, nu se poate angaja la bine**.

A mai spus Domnul Hristos că: „**Acest soi de diavoli nu pot fi scoși decât cu rugăciune și cu post**” (Mt. 17, 21) și aceasta ne aduce aminte și de cuvintele: „**Privegheați și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită**”. Domnul Hristos ne-a arătat calea prin care omul poate să scape de sub stăpânirea vrăjmașului, ca să nu-l stăpânească sau dacă l-a stăpânit să nu-l mai stăpânească, și anume ne arată calea rugăciunii și a luării aminte.

„**Privegheați**” ce înseamnă? Fiți cu luare aminte, fiți ca omul treaz, că dacă nu ești ca omul treaz, atunci te stăpânește. Se spune în Sfânta Evanghelie de la Matei parabola cu sămânța și cu neghina, când au mers slujitorii și au spus că a apărut și neghină și au întreat de unde-i neghina, că ei au semănat sămânță bună, stăpânul a spus: „**Un om vrăjmaș, pe când noi dormeam, a venit și a semănat neghină**”. Deci diavolul își seamănă semănătura când noi dormim, când dormim sufletește, când nu suntem cu gândul la Dumnezeu.

Ne minte diavolul, iubiți credincioși, ne spune că mai avem vreme de pocăință, ne minte că adevărurile din Sfânta Scriptură nu-s adevăruri, cum i-a spus și lui Adam, a mințit de-a lungul veacurilor; ne minte și pe noi de atâtea ori, pentru că nu credem în puterea lui Dumnezeu, nu credem în adevărul găsit în dumnezeiasca Scriptură și nu ne este rușine să facem rău.

Foarte mare ajutor, împotriva gândurilor și a stăpânirii diavolești, avem în smere-

„Nimic nu e mai sfânt decât gura ce în scârbe ridică mulțumire lui Dumnezeu” Sf. Ioan Gură de Aur

nie. Dintre faptele cele bune pe care le face omul, parte din ele s-ar zice că s-ar putea să le aibă și diavolul. Se spune în Pateric, că s-a întâlnit odată Cuviosul Macarie cel Mare cu diavolul, care i-a spus: „Macarie, tu postești, eu nu mănânc niciodată, tu priveghezi, eu niciodată nu dorm, dar este una cu care mă biruiеști”. L-a întrebat sfântul: „Care?” Și i-a răspuns diavolul: „**Smerenia!**”.

Omul smerit n-ajunge niciodată să facă rău, pentru că el se mulțumește cu întrebarea și el nu caută mărirea lui, ci mărirea lui Dumnezeu, și îl are pe Dumnezeu în ajutor. **Smerenia îi arde pe draci.** Ce este smerenia? Este acea stare sufletească pe care având-o cineva, se pleacă cu mintea, nu crede că el știe și poate toate.

După ce omul, despre care am auzit astăzi în Sfânta Evanghelie, a fost izbăvit de puterea drăcească, a dorit să fie cu Domnul. Dar Domnul i-a spus: „*Du-te la casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu*” (Lc. 8, 39). Deci, acolo unde-i casa ta, unde-i rostul tău, fii pildă bună, arată-le că ești în legătură cu Dumnezeu și atunci Mă urmezi pe Mine.

Rostul nostru e să-L mărturisim pe Dumnezeu prin ceea ce vorbim, prin ceea ce facem, prin ceea ce gândim. Să se simtă că avem credința în Dumnezeu, că avem nădejde și iubire clocotitoare în sufletul nostru și că am scos ura din sufletul nostru. Și atunci, într-adevăr, suntem mântuiți de puterea cea drăcească.

Să avem pildă pe Maica Domnului care a spus îngerului păzitor: „*lată roaba Domnului, fie mie după cuvântul Tău*”, să ne fie și nouă exemplu de viață. Amin!

(Părintele Teofil Părăian)

Curăție în mijlocul întinării

Îmi amintesc de o istorioară pe care am citit-o cândva, în care era vorba despre o mină de cărbuni. Chiar la gura minei, unde totul era acoperit de pulbere neagră, creștea o floare albă ca zăpada, pe care n-o atingea deloc praful de cărbune. Vizitatorii minei se uitau mirați la această floare, neputându-și crede ochilor, și nu erau în stare să își explice fenomenul acela atât de straniu. Un miner a încercat să presare pe floare puțin praful de cărbune, dar nu s-a prins de ea nici un firicel; totul s-a scuturat de la sine și petalele albe au rămas imaculate, ca înainte, în mijlocul pulberii negre. Nimic străin nu se putea lipi de acele petale firave.

„Lumea întreagă zace în rău” (1 Ioan 5, 19). Ne învățăm în fiecare zi în murdărie și în răutate, murdăria morală acoperă întreaga lume ca un praful negru, ca o perdea groasă; ea pătrunde pretutindeni, bătându-i cu o putere îngrozitoare. Noi, credincioșii, suntem chemați să rămânem curați în mijlocul murdăriei acesteia.

„*Toate sunt curate pentru cei curați*”, spune Apostolul. Sufletul spălat de Hristos nu trebuie să se atingă de nici o necurăție. Albit de Domnul și păzit de păcat cu puterea Lui, el trebuie să rămână curat, la fel ca acea floare, chiar și în toiul beznei de nepătruns a răului lumii. Harul lui Dumnezeu poate săvârși această minune. El poate apăra sufletul de orice necurăție, îl poate face să rămână curat, neatins, în mijlocul lumii păcătoase, roase de vicii, neîngăduind puterilor întunericului să pună stăpânire pe el.

Fie ca, din mila lui Dumnezeu, să nu se atingă de noi nimic necurat și veșmintele sufletului nostru să fie albe în toată vremea (Eclesiastul 9, 8)! Amin.

(din: „*Fiecare zi un dar al lui Dumnezeu*”)

„Un om este cu adevărat liber, atunci când acceptă să devină robul lui Dumnezeu” Sf. Maxim Mărturisitorul

26 oct. †) Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir

Mare apărător te-a aflat întru pri-mejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor; așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă. (Tropar)

27 oct. †) Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou

Apărător al său nebiruit și neînfrânat, ca cel ce prin tine din nevoi s-a izbăvit, te pune înainte orașul tău, Dimitrie; și, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, de toate nevoile izbăvește-l, ca să strigăm ție: Bucură-te, făcătorule de minuni Dimitrie! (Tropar)

LA MULȚI ANI,

tuturor celor care poartă numele
Sfântului Dimitrie!

De ce se aprinde candela înaintea icoanelor?

În primul rând, deoarece credința noastră e lumină. Hristos a zis: „Eu sunt lumina lumii”. Lumina candelii ne aduce aminte de lumina cu care Hristos luminează sufletele noastre.

În al doilea rând, ca să ne aducă aminte de caracterul luminos al sfântului în fața căruia aprindem candela - fiindcă sfinții sunt numiți „fii ai luminii”.

În al treilea rând, ca să ne slujească

drept mustrare pentru faptele noastre întunecate și pentru gândurile și dorințele noastre rele, și să ne cheme la calea sfințeniei evanghelice ca astfel să ne ostenim cu râvnă pentru a împlini porunca Mântuitorului: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor; ca să vadă lucrurile voastre cele bune”.

În al patrulea rând, ca să ne aducem o mică jertfă lui Dumnezeu, Care a jertfit tot pentru noi. Un mic semn al mării noastre recunoștințe

și luminoasei noastre dragoste pentru Cel de la Care cerem în rugăciune și viață și sănătate și mântuire și tot ce ne poate da numai nemărginita dragoste cerească.

În al cincilea rând, ca să fie o sperietoare pentru puterile cele rele, care năvălesc uneori asupra noastră și la rugăciune și ne abat gândurile de la Făcătorul nostru - fiindcă puterile cele rele iubesc întunericul și fug de orice lumină, mai ales de cea care este închinată lui Dumnezeu și sfinților Lui.

În al șaselea rând, ca să ne dea imbold la ardere de sine. Precum untdelemnul și fitilul ard în candelă, supuse vocii noastre, așa să ardă și sufletele noastre cu flacăra dragostei în toate pătimirile, supuse totdeauna vocii lui Dumnezeu.

În al șaptelea rând, ca să ne învețe că după cum candela nu poate să se aprindă fără mâna noastră, nici inima noastră, această candelă lăuntrică, nu poate să se aprindă fără sfântul foc al harului Dumnezeiesc, chiar dacă ar fi plină cu toate virtuțile - fiindcă toate virtuțile noastre sunt ca un combustibil, iar de la Dumnezeu este focul ce le aprind.

(„Răspunsuri...” Sfântul Nicolae Velimirovici)

Să nu judeci pe nime, judecă numai lucrurile tale, faptele tale, da' pe celelalte nu le judeca, lasă-le lui Hristos. †Pr: Selafii de la Noul Neamț

Cum ne costumăm copii de Halloween?

Mai e un pic până vineri. Mai avem timp de gândire, și noi, și copiii, dar și cadrele didactice. În fiecare toamnă, sunt la fel de surprinsă de entuziasmul cu care învățătorii și profesorii celebrează această sărbătoare păgână. Doar atunci, ei par să uite subit și de salariile mici, și de lehamitea cu care își fac meseria și intră cu

toții într-un soi de transă colectivă, devenind efervescenti. Nu am întâlnit acest entuziasm al cadrelor didactice în organizarea unor acțiuni caritabile sau pentru protejarea mediului înconjurător. Și nici în restul anului, în zilele din calendar ce au o semnificație importantă în istoria acestui popor. Toate ideile și tot entuziamul din învățământul românesc se consumă instant, ca un joint, doar în ziua în care învie morții americanilor.

Mă rog, ai celtilor... Însă școala care le cere copiilor să vină costumați în spiriduși, diavoli și zombie nu-și bate capătul și cu amănuntele de ordin educativ, cum ar fi de pildă istoria zilei de Halloween. O sărbătoare păgână în care celtii celebrau trecerea în noul an. Ei credeau că la originea vieții se află moartea, motiv pentru care la mare cinste se afla zeul Samhain, zeul și stăpânul morții. Și cum pentru celti nu existau decât două anotimpuri, vara și iarna, începutul iânturicului, al morții și decadentei coincidea cu începutul sezonului frigos, mai exact cu data de 1 noiembrie.

Astfel, în seara de 31 octombrie spre 1 noiembrie, celtii sărbătoreau Noul An, o săr-

bătoare închinată de fapt Zeului Morții, Samhain. Cu acest prilej, druzii – preoții cultului celtic – îi instruiău pe oameni să-și stingă focurile care le alimentau vetrele, focuri care pentru antici în general aveau o funcție nu numai practică, dar și profund simbolică. În același timp însă, era aprins pe un deal un mare foc care trebuia să primească ofrandele aduse zeului morții – nu numai roade ale pământului, dar și sacrificii de animale și chiar oameni.

Celtii credeau că, mulțumit de ofrande, zeul permitea morților să se întoarcă la căminele lor – credință care stă de fapt la baza escapadelor nocturne în costume care imită fantomele, vrăjitoarele, spiridușii sau demonii, pentru că prin acest act de imitare a spiritelor cei vii încercau să intre în contact și în comuniune cu cei morți. Halloween-ul are așadar la bază practici oculte prin care se încerca intrarea în comuniune cu sufletele morților și cu demonii, în urma unui ritual în care erau sacrificați oameni în cinstea zeului morții.

Probabil că puțini dintre profesorii care celebrează Halloween-ul în școli au și habar în ce ritual se bagă. Pentru ei, ca și pentru mulți dintre părinții elevilor, Halloween este doar o sărbătoare de import, „drăguță și inofensivă”. Un alt produs al consumerismului, printre multe altele. Mall-urile și super-marketurile se vor umple de costume hidoase pentru cei mici. Poți să rezisti tentației de a-ți îmbrăca copilul în schelet? E un „must-have”! Pentru școala ce ar trebui să ne educe copiii, iar mai departe, printr-un transfer pe verticală, și pentru ei.

Ce le rămâne părinților de făcut, într-o astfel de situație? Să încerce să rămână pe poziții! Cu blândețe, cu persuasiune și cu perseverență. Credeți-mă, la o astfel de manifestare costumul de creștin-ortodox e, de departe, cel mai cool!

„Cel ce se hrănește cu tûbirea se hrănește cu viața veșnică a lui Dumnezeu” (Sfântul Isaac Sirul)

Iadul

Un preot, mergând pe ulița unui sat, întâlnește un copilăș, de vreo 5-6 ani, cu picioarele crăpate de glod, părul încâlcit în cap, nespălat, cu mâinile crăpate, și-l întreabă:

- Măi copile, de unde vii tu?
  - Din iad vin!
- Preotul s-a minunat de acest răspuns.
- Cum îl cheamă pe tatăl tău?
  - Satana!
  - Dar pe mama ta?
  - Aripa satanei!
  - Dar frați și surori ai?
  - Da.
  - Cum îi cheamă?
  - Diavoli.
- Și atunci preotul a spus:
- Unde stai, copile?
  - Hai, că îți arăt eu unde!

Și în marginea satului îi arată o căsuță stricăță, veche și o ogradă cu gardurile rupte. Preotul ia copilășul de mână și intră acolo. Aude certându-se în casă tatăl copilului cu mama acestuia.

Bărbatul o înjura pe femeie groaznic, iar femeia îi spunea: „Du-te de-aici, satano!”

Bărbatul zicea: „Tu ești aripa satanei!”
Trec copiii pe acolo: „Treci, diavole, de-aici!”

Iar femeia strigă pe urmă: „Vai de mine, casa asta este iad!”

Preotul a auzit de afară tot. Și atunci și-a dat seama de ce spune copilul că vine din iad. El nu știa cum să spună. A auzit pe mamă-sa că este iad în casa ei; că pe tatăl său îl cheamă satana și pe mamă-sa, aripa satanei, și pe frații lui îi cheamă diavoli. Așa auzea vorbindu-se în casă!

Dar știți de ce se face casa iad?

Unde nu-i post, unde nu-i rugăciune, unde nu-i viață curată, unde nu merg oamenii la biserică, unde se apucă de băutură și înjură, casa aceea se face cu adevărat iad. Și diavolul vine acolo și apoi, vai de zilele care le mai trăiește omul pe pământ! Toată ziua înjurături, toată ziua neînțelegeri, toată ziua suferință. A intrat diavolul! Și el aduce ură, sfadă, mânie, iuțime, ocară, blestem, bătaie, ucideri, beții, desfrăuri. Unde a intrat el, distruge. Casa o face iad!

Iar unde oamenii se scoală dimineața și se închină lui Dumnezeu și merg la lucru cu rugăciunea în minte și postesc sfintele posturi de peste an, și fac milostenie și citesc sfintele cărți, și rabdă greutățile și necazurile cu bucurie, acolo este și binecuvântarea lui Dumnezeu și toate se rânduiesc după voia Lui pentru folosul sufletului și pentru mântuirea noastră.

Program catehetic pentru copii

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului, începând cu ziua de 31 octombrie, parohia noastră va organiza în fiecare zi de sâmbătă, în intervalul orar 10:00-11:30, programul catehetic „Aripi de îngerăș”, adresat copiilor din clasele I-VIII.

Cateheza se va desfășura în sediul Centrului social-filantropic „Sfânta Filofteia”.

Cei care doresc să se înscrie o pot face la Pangar sau la pr. Eugen Ciuche.

Serată duhovnicească

Duminică, 1 noiembrie, la ora 17:00, parohia noastră organizează o întâlnire de suflet avându-l ca invitat **pr. diac. Sorin Adrian Mihalache**, care va susține o conferință cu tema:

„Viața spirituală și provocările lumii de azi”

Părintele este licențiat în matematică și teologie, a absolvit cursuri de master în psihologie, filosofie, teologie și fizică teoretică, iar din anul 2010 este doctor în Filozofie al Universității „Al. I. Cuza” din Iași.

Realizează și moderează emisiunea „Lumina celui nevăzut” la TV Trinitas.

Pelerinaj în Ucraina (10-15 nov. 2015)

Măn. Boian; Măn. Bănceni; Mormântul Pr. Petru Boiarski (parastas); Schitul Sf. Duh (crucea Sf. Nichita); Lavra Poceaev, (Izvorul Maicii Domnului, moaștele Sf. Iov, Sf. Amfilohie.); Catedrala Sf. Kneaz Vladimir (moaștele Sf. Varvara și Macarie); Măn. Vedsenskaia (Sf. Dimitria, Sf. Olimpiada); Măn. Goloseevo (Sf. Alexie, Cuv. Alipia); Catedrala Sf. Treime (Sf. Lavrentie, Sf. Teodosie, Sf. Filaret); Măn. Eleț (Icoana Maicii Domnului, Bastonul Sf. Lavrentie); Măn. Sf. Gheorghe (Icoana „Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”); Măn. Pocrov (Sf. Anastasia Împărăteasa); Măn. Florovski (moaștele Sf. Elena); Măn. Kitaevo (Sf. Teofil cel Nebun și Sf. Dositeia); Lavra Peșterilor (122 moaște întregi); Măn. Sf. Treime (moaștele Sf. Iona).

Preț: 140 euro

Pr. Marius Iacobeanu - 0745.760.239

„De la inimă la inimă”

Vă invităm **sâmbătă, 31 oct.**, după Sfânta Liturghie, în sediul Centrului social-filantropic „Sfânta Filofteia”, pentru a vă măsura **tensiunea arterială și nivelul glicemiei**, dar și pentru discuții legate de un mod de viață sănătos.

Vă așteptăm cu drag!

Programul liturgic: 26 oct. - 1 nov.

Zilnic	7:30	Sfânta Liturghie (Parastase)
Luni	7:30 17:00	Acatistul și Sfânta Liturghie (Parastase) - Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir - Priveghere
Marți	7:30	Acatistul și Sfânta Liturghie (Parastase) - Sf. Cuvios Dimitrie cel nou (Basarabov) -
Miercuri	18:00	Sfântul Maslu
Vineri	18:00	Acatistul Sf. Mc. Efreim cel Nou
Sâmbătă	17:00	Vecernia și Acatistul Sf. Ierarh Luca
Duminică	7:30 17:00	Utrenia și Sf. Liturghie (Fără parastase) Serată duhovnicească (Conferință)

Cont bancar: Parohia Ortodoxă Lazaret - RO79 RNCB 0026 0308 8182 0001

Preot paroh: Marius Iacobeanu - 0745 760 239; **Preot slujitor:** Eugen Ciuche - 0744 862 191

Adresa: Parohia Ortodoxă Lazaret, Str. Digu Bîrnat 19, Bacău. **Email:** parohialazaret@yahoo.com

Revistă săptămânală de zidire sufletească, editată de Parohia Ortodoxă Lazaret, cu binecuvântarea ÎPS Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului.